

**Islands præsident
Guðni Th. Jóhannesson
tale på
Det Færøske Lagting
Tórshavn
17. maj 2017**

Lagmand
ærede lagtingsmedlemmer!

Jeg bringer jer og alle færinger en hilsen fra islændingene, jeres vennefolk. Jeg takker for denne ære at få lov at holde en tale for jer, repræsentanter for det færøske folk på det oldgamle lagting, som har samme rødder som vores Alting. På min egen og min hustru Elizas vegne takker jeg hjerteligt for den varme, som vi er blevet mødt med her på Færøerne, under vores første besøg hertil, siden jeg overtog præsidentembedet. Overalt møder vi velvilje og gæstfrihed.

Det kommer ikke som nogen overraskelse. Mellem Island og Færøerne går der en genvej, de solide venskabsbånd. Nærmest i erindringen står, at islændinge efter en orkan sidste jul samlede penge ind for at støtte katastrofehjælp her på øerne, og vi husker tydeligt, hvordan den færøske regering reagerede på det store bankkrak i Island i 2008. Der var straks tilbud om lån, uden betingelser og med gode ønsker om, at problemerne løstes.

Kære venner! Vi er fåtallige nationer, islændinge og færinger, herude på Atlanterhavets uendelige vidder. Vi afgør ikke andre nationers skæbne, alene for os selv kan vi ikke ændre stort på menneskedens historie. Men vi kan ikke desto mindre yde vores bidrag, endda være et forbillede for andre – og stå sammen.

Havet adskiller os, men samtidig forener det os. De sidste århundreder har færinger søgt mod de islandske fiskebanker og fik gerne hyre hos os islændinge, eftertragtede for deres evner og utrættelighed. I forhandlingerne om fordelingen af den fælles kvotebestand i Atlanterhavet har islændinge sat pris på færingeres ærlighed og rimelighed. Begge nationer har interesser at forsvare, men kan ikke desto mindre kunsten at gå på kompromis. Vi ved alt for godt, til dels af bitter erfaring, at overfiskeri vil være til skade for alle parter.

Vi ved også noget andet: At havene skal beskyttes og forsvares mod forurening og andre menneskeskabte farer. På de områder er vi islændinge og færinger nødt til at tage fat i fællesskab, gøre andre nationer opmærksomme på for eksempel den fare, som havets økosystem er udsat for af plastik og andre elendigheder, som flyder om i havene. Vi er nødt til at være forsigtige med fiskeopdræt i vores fjorde og sunde, sky drømmene om hurtig gevinst. Det forholder sig nemlig sådan, at selvom vi måske er få og små her på Atlanterhavet, bliver der alligevel lyttet til os, når vi taler om det, som vi forstår os på – og er der noget vi har forstand på, så er det havet, dets rigdomme og de farer, som man skal tage sig i agt for.

På de områder har vi en opgave at udføre, men vi skal alligevel skue optimistisk fremad. Her på Færøerne er der ingen grund til andet. Vi hørte således nyheden i sidste måned hjemme i Island om det vendepunkt, at den færøske befolkning for første gang i historien oversteg 50.000. Det er et symbolsk eksempel på den færøske nations øgede styrke. Inden et år er gået, vil færingerne også stemme om en ny forfatning, en traktat om nationens selvbestemmelsesret, dens rettigheder og forpligtelser indenlands og udenlands.

På Island følger man sagens gang her på Færøerne med interesse og velvilje. Et færøsk sagn fortæller, at nogle islandske høvdinger engang ville flytte Færøerne til Island, og at de for at gøre det havde sendt to trolde. Men det mislykkedes trods alle deres anstrengelser, og da solens stråler faldt på dem, blev de til sten. Sådan bliver stentroldene til. Færøerne ligger der, hvor de ligger, enestående øer med deres egen historie og fremtid. I nationernes samfund har vi klaret os, islændinge og færinger, selvom der nogle gange har været modvind. Vi har haft gavn af vores egen styrke og samarbejde med andre, på mange forskellige måder. Vi islændinge glæder os til at fortsætte samarbejdet med jer, ikke mindst på Vestnordisk råds område med de grønlandske naboer mod vest.

Kære naboer på Færøerne, lagmand og lagtingsmedlemmer! Jeg gentager min tak og mine lykønskninger til jer. Her er det altid godt at komme, her bor et folk, som vi kender for det gode, erfaringen har vist, at her har vi islændinge i sandhed venner.